

מסורת הש"ס

(ב) לשל יד. (ג) ויזל רש"י
מנחות נד: ד"ה דעבול וס'
מקריבין עמי המעגל על שם
עונה. (ד) עמי מירש"י לקמן
נ"ה. (ה) ד"ה עונה. (ו) ד"ה כח
(ז) חסא חסא העומן וי"ש
חוס' ח"ס נכס הירושלמי.
(ח) ברכות ט"ז. ט' טעות
הדפוס. (ט) נרש"י ע"ז לקמן
(י) כס'. (יא) גיזר רש"י הנהל'
(יב) ויגזיל. ג' ע"ש נ"ח על שכן
אחרון שכתב יצחק ע"ז חוס'
ד"ה חסא חסא. (יג) לקמן כס'.
(יד) חסא חסא. (טו) לקמן כס'.
(טז) הוטרופס חסא.

גמ' מבין שהוא מתחמא. ע"י
מנחות דף סו ע"ב תד"ס כנף
לנשים:

(א) רש"י ד"ה הכי קאמר
כו' ליה רביעיה, ג"כ ראשונה:

פורמיי"ש, אתה עושה עוול.

[illegible]

(א) כל הסגור שיך לעיל כנחרא
ריש דף ד'.

שלישית להתננות, וזי אמרת
לאחר ברכינה ראשונה
מתנין. אבל יבשר לא. רבין
שיבשר לית להו קהנתא כלל,
ואי מתריצי ליליין קהנתא
שדא. ראקון. שגורא להו
קנהת קנה. גהרא אגורא
בגורא. כסצריקין להביא
מיהו מהו להשקות עדות
שעל גהר אחר. לפי שאין
באותו גהר אחר מים כדי
סיפוק להשקות שדוריו, והו
סימו בגורא.

ה"ג אותה העיר מסענה ומחרם וכל סביבותיה מסענות וכל
מסעירות. ולפיכך מסענות (א) שאותה העיר שלא ידעו עליה גשמים
מזלן לקנות התבואה באותה העיר ויהיה זה רעב: או מפולח.
וכל מסענותיהם והבנים וטופלין ברות: מסערים כ"ח. אם (א) יראו
במסענותיהם מתרעין כבדל כבדל
במסענותיהם מתרעין באספמיה דקחני טעמא
בסופא מפני שהיא מכה מהלכת
במקום אחד היא מתרעין
עליה כל השומעין שני שלא חזא
לניהל: שדפון. בתבואות: ירקון.
חזי: חיה רעה. משללת בני אדם:
כבדל. חילות הכוללן להרוג ולהשחית
בכל מקום: חזא. תנור. מפרש
גמלי (א) לערבים. חזא. באשקלון.
האזק פלשתיים: ועל שאכלו ואכסו:
היא חיה רעה ומכה מהלכת היא:
בנכרא. ובאו בעיר: מסעירין.
עבנו: המורסם. מלשון טרף
אבא (בכרות דף מה). ומלשון בלה
עורפה (פדיות פ"ב מ"ד) כו' כדמפרש
בפרק שלמלה (דף י"ד): ששון
הסמיני. מתנגה היה: שלא חזא.
ולא מעלה נקט: מרוב גשמים.
אין שידה על עיר אחת ועל
עיר אחת לא ירדה ששם ודאי שחין
קללה כדלמר רב יהודה (לעיל ו')
ומתמר למקום מטר שמקלץ תבואה
אין כבר ידעו וטורחם על לבני
אדם אבל אין מקלצין תבואות.
טעמא מפרש בגמרא (א) למה אין
מתרעין: תנורי פסחים. הסם
המזרז ועל חורסין ומטלטלין אותן
מלא ימוקו בגשמים: גשמי בורות.

גשמים כמו לוחם ימוקו ר' ברכוכה ואמר לפניו גשבע אני בשמן ל' גשמים מנמפין אמר ל' לירד בועף אמר לא עד שיצאו ישראל מויו שהתפלת עליהם שיי נמוחית אבן ¹⁰המועין עליך ¹¹גידו אבל מרצונך ¹²כבן שהוא מ' ישמח אבן ואמר ו' ¹³קודם הניך החמה ל' חצות לא ישלמו לא' גשמים קודם חצות ואכלו ושתו ועשו יו' סדר תעניות האלו ושניה לשאול שליש האמור אימתי בזמן גשמים אבל ידרו גשמי וחורו ונשתנו תנני לא פשיטא נשתנו קמשמע לן; וכן שפס' רב יהודה אמר רב מ' גשמים לתלמות בורות. ר' זון ועין יפה: אבן הטועין. אבן טועין היתה בירושלים וכל אדם שהיה עלה לא צדיקה כ' בנבא ¹⁴המלך ¹⁵המלך ¹⁶המלך ¹⁷המלך ¹⁸המלך ¹⁹המלך ²⁰המלך ²¹המלך ²²המלך ²³המלך ²⁴המלך ²⁵המלך ²⁶המלך ²⁷המלך ²⁸המלך ²⁹המלך ³⁰המלך ³¹המלך ³²המלך ³³המלך ³⁴המלך ³⁵המלך ³⁶המלך ³⁷המלך ³⁸המלך ³⁹המלך ⁴⁰המלך ⁴¹המלך ⁴²המלך ⁴³המלך ⁴⁴המלך ⁴⁵המלך ⁴⁶המלך ⁴⁷המלך ⁴⁸המלך ⁴⁹המלך ⁵⁰המלך ⁵¹המלך ⁵²המלך ⁵³המלך ⁵⁴המלך ⁵⁵המלך ⁵⁶המלך ⁵⁷המלך ⁵⁸המלך ⁵⁹המלך ⁶⁰המלך ⁶¹המלך ⁶²המלך ⁶³המלך ⁶⁴המלך ⁶⁵המלך ⁶⁶המלך ⁶⁷המלך ⁶⁸המלך ⁶⁹המלך ⁷⁰המלך ⁷¹המלך ⁷²המלך ⁷³המלך ⁷⁴המלך ⁷⁵המלך ⁷⁶המלך ⁷⁷המלך ⁷⁸המלך ⁷⁹המלך ⁸⁰המלך ⁸¹המלך ⁸²המלך ⁸³המלך ⁸⁴המלך ⁸⁵המלך ⁸⁶המלך ⁸⁷המלך ⁸⁸המלך ⁸⁹המלך ⁹⁰המלך ⁹¹המלך ⁹²המלך ⁹³המלך ⁹⁴המלך ⁹⁵המלך ⁹⁶המלך ⁹⁷המלך ⁹⁸המלך ⁹⁹המלך ¹⁰⁰המלך ¹⁰¹המלך ¹⁰²המלך ¹⁰³המלך ¹⁰⁴המלך ¹⁰⁵המלך ¹⁰⁶המלך ¹⁰⁷המלך ¹⁰⁸המלך ¹⁰⁹המלך ¹¹⁰המלך ¹¹¹המלך ¹¹²המלך ¹¹³המלך ¹¹⁴המלך ¹¹⁵המלך ¹¹⁶המלך ¹¹⁷המלך ¹¹⁸המלך ¹¹⁹המלך ¹²⁰המלך ¹²¹המלך ¹²²המלך ¹²³המלך ¹²⁴המלך ¹²⁵המלך ¹²⁶המלך ¹²⁷המלך ¹²⁸המלך ¹²⁹המלך ¹³⁰המלך ¹³¹המלך ¹³²המלך ¹³³המלך ¹³⁴המלך ¹³⁵המלך ¹³⁶המלך ¹³⁷המלך ¹³⁸המלך ¹³⁹המלך ¹⁴⁰המלך ¹⁴¹המלך ¹⁴²המלך ¹⁴³המלך ¹⁴⁴המלך ¹⁴⁵המלך ¹⁴⁶המלך ¹⁴⁷המלך ¹⁴⁸המלך ¹⁴⁹המלך ¹⁵⁰המלך ¹⁵¹המלך ¹⁵²המלך ¹⁵³המלך ¹⁵⁴המלך ¹⁵⁵המלך ¹⁵⁶המלך ¹⁵⁷המלך ¹⁵⁸המלך ¹⁵⁹המלך ¹⁶⁰המלך ¹⁶¹המלך ¹⁶²המלך ¹⁶³המלך ¹⁶⁴המלך ¹⁶⁵המלך ¹⁶⁶המלך ¹⁶⁷המלך ¹⁶⁸המלך ¹⁶⁹המלך ¹⁷⁰המלך ¹⁷¹המלך ¹⁷²המלך ¹⁷³המלך ¹⁷⁴המלך ¹⁷⁵המלך ¹⁷⁶המלך ¹⁷⁷המלך ¹⁷⁸המלך ¹⁷⁹המלך ¹⁸⁰המלך ¹⁸¹המלך ¹⁸²המלך ¹⁸³המלך ¹⁸⁴המלך ¹⁸⁵המלך ¹⁸⁶המלך ¹⁸⁷המלך ¹⁸⁸המלך ¹⁸⁹המלך ¹⁹⁰המלך ¹⁹¹המלך ¹⁹²המלך ¹⁹³המלך ¹⁹⁴המלך ¹⁹⁵המלך ¹⁹⁶המלך ¹⁹⁷המלך ¹⁹⁸המלך ¹⁹⁹המלך ²⁰⁰המלך ²⁰¹המלך ²⁰²המלך ²⁰³המלך ²⁰⁴המלך ²⁰⁵המלך ²⁰⁶המלך ²⁰⁷המלך ²⁰⁸המלך ²⁰⁹המלך ²¹⁰המלך ²¹¹המלך ²¹²המלך ²¹³המלך ²¹⁴המלך ²¹⁵המלך ²¹⁶המלך ²¹⁷המלך ²¹⁸המלך ²¹⁹המלך ²²⁰המלך ²²¹המלך ²²²המלך ²²³המלך ²²⁴המלך ²²⁵המלך ²²⁶המלך ²²⁷המלך ²²⁸המלך ²²⁹המלך ²³⁰המלך ²³¹המלך ²³²המלך ²³³המלך ²³⁴המלך ²³⁵המלך ²³⁶המלך ²³⁷המלך ²³⁸המלך ²³⁹המלך ²⁴⁰המלך ²⁴¹המלך ²⁴²המלך ²⁴³המלך ²⁴⁴המלך ²⁴⁵המלך ²⁴⁶המלך ²⁴⁷המלך ²⁴⁸המלך ²⁴⁹המלך ²⁵⁰המלך ²⁵¹המלך ²⁵²המלך ²⁵³המלך ²⁵⁴המלך ²⁵⁵המלך ²⁵⁶המלך ²⁵⁷המלך ²⁵⁸המלך ²⁵⁹המלך ²⁶⁰המלך ²⁶¹המלך ²⁶²המלך ²⁶³המלך ²⁶⁴המלך ²⁶⁵המלך ²⁶⁶המלך ²⁶⁷המלך ²⁶⁸המלך ²⁶⁹המלך ²⁷⁰המלך ²⁷¹המלך ²⁷²המלך ²⁷³המלך ²⁷⁴המלך ²⁷⁵המלך ²⁷⁶המלך ²⁷⁷המלך ²⁷⁸המלך ²⁷⁹המלך ²⁸⁰המלך ²⁸¹המלך ²⁸²המלך ²⁸³המלך ²⁸⁴המלך ²⁸⁵המלך ²⁸⁶המלך ²⁸⁷המלך ²⁸⁸המלך ²⁸⁹המלך ²⁹⁰המלך ²⁹¹המלך ²⁹²המלך ²⁹³המלך ²⁹⁴המלך ²⁹⁵המלך ²⁹⁶המלך ²⁹⁷המלך ²⁹⁸המלך ²⁹⁹המלך ³⁰⁰המלך ³⁰¹המלך ³⁰²המלך ³⁰³המלך ³⁰⁴המלך ³⁰⁵המלך ³⁰⁶המלך ³⁰⁷המלך ³⁰⁸המלך ³⁰⁹המלך ³¹⁰המלך ³¹¹המלך

הוא דברו שגילו בהנהגה ונודעו לא בשלו כל זכרו ודאי אי לא מחסר

לחברת. וכן נראה. פי' לאחר שעלו בקנה נתייבשו מהו דחמיה אקנתה מילתא היא פי' דהואיל ועלו בקנה ולא נחשלו כל זאורס לביעי מהרעה קמ"ל דלא מילתא היא: **נהרא אנהרא בצורתא.** פי' (ט) (הכי) נשחין תבואה בעיר ויש להרבה צהר עיירות ויכולין להביא מוה ולא היינו צורות ולא מקרי רעב (ו) ומאחר שיכולין להביא ע"י הנהר דליכא אלא טרחא ועירא ומתאי כלומר מדבר מועט כהו אין מתרעין מדעתא מדעתא פירוש שצריך להוילא ממדינה למדינה אחרת ע"י חמוריס וקוסיס וכו' מתרעין דחי אפסר להביא לספק כ"כ כמו ספסופינן ל"א נהרא אנהרא כלומר א"כ יבש הנהר זה וצריך להסב נהר אחר לכאן אי נמי צריך להחמין עד שיגדל הנהר האחר ויבא בכלל א"כ צורות א"כ מתרעין מדעתא אמדינתא אי כשו כל ההירות שבו העיר וצריכי להביא מיס מעיר אחרת כפנא וקשה דנחמני' משמע דלצורות (ט) מתענין דקמי' מתרעין עתהון מפני שהיא מכה צורות ויש לוומר דמכה צורות דנחמני' הו' כמו דכפנא כאשר פירשתי שחמח חמיה ילא חוח ומשום הכי מתרעין א"ע"י עדיין אינו רק צורות הואיל וסופו רעב מתרעין א"ע"י דלחמיה לא הוו כפנא אלא לעולם אין מתרעין על מכה צורות אי לא מני' לנא לניד רעב ולהכי קאמר הכא דנהרא אנהרא דלא הו' אלא כי צורותא ולא מתרעין: נהירנא

התפלל ולא ירדו גשמים מה עשה^י עג עונה ועמד
ו"ש"ע בניך שמו פניהם עלי שאני כבן בית לפניך
ול שאני זו מכאן עד שתרחתם על בניך התחילו
כך שאלתי אלא גשמי בורות שיחין ומעורות התחילו
שאלתי אלא גשמי רצון ברכה וגדבה ירדו כתיקנן
שלים לחר הבית מפני הגשמים באו ואמרו לו כשם
יו כך התפלל שילכו להן אמר להם^י צאו וראו אם
ישלח על שמעון בן שטח אלמלא חוני אתה גוזרני
אעשה לך שאתה מתחמא לפני העושה וקושה לך
חמא על אביו ועושה לו רצונו ועלך הכתוב אמר
גל וילדתך: " (מתני') היו מתענין וירדו להם גשמים
ישלימו לאחר הנץ החמה ישלימו ר"א אומר קודם
חצות ישלימו מעשה שגזרו חנניה בלור וירדו להם
יר להם ר' טרפן צאו ואכלו ושמו ועשו יו"ט ויצאו
טוב ובאו בין הערבים וקראו הלל הגדול: גמ'
האמור ברביעה ראשונה ורמיניה רביעה ראשונה
התלמדות אמר ר' יהודה ה"ק סדר תענית
שצאתה רביעה ראשונה ושניה ושלישית ולא ירדו
מים ברביעה ראשונה וזרעו ולא צמחו אי נמי צמחו
עליהן מיד אמר רב נחמן דוקא נשתנו אבל יבשו
לא צריכא^י ויראקון מהו רמימא אקנתא מילתא היא
גשמים בין גשם לגשם כו': מאי מכת בצורת אמר
ה המביאה לידי בצורת אמר רב נחמן נהרא אנהרא
בצורתא

חזרין: לא לריבא דאקון. שעלי צקנה מהו דתימא אקנתא מילתא
 יין תו לא גלי קשמע לן ללא מילתא היא דאף על גב דדאקון
 יש בעיירות אחרות ואפשר להביא מזה לזה דרך נהר כספיה:
 צורתי

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

יולדתך: משלי כג כה

(א) נח' ב' מחזיק בג' ימים זה
אחר זה (הרי זה דבר פחות
מבאן אין זה דבר) תל"מ ונ"ב
ס"א אין זה: (ב) שם ר'
יוסי אומר לעזרה ולא לנפקה.
נ"ב ע"י פירושו בדף יד ע"א:
(ג) שם אלמלא חזרי אתה
עליו